

Lebo ako neposlušnosťou toho jedného človeka stali sa mnohí hriešnymi, tak aj poslušnosťou toho jedného stanú sa mnohí spravodlivými Rímskym 5:19

Poslušnosť Ježiša ako základ pre naše spasenie

Úplná a dokonalá poslušnosť Božieho Syna vôli svojho Otca je základom pre naše spasenie. Bol poslušný Otcovi, aby sa v Jeho vôli stal Vykupiteľom a Baránkom Božím (Zjavenie 13). „Preto vchádzajúc do sveta hovorí: Obeti a posvätného daru si nechcel, ale si mi ustrojil telo. V zápalných obetiach ani v obetiach za hriech si nemal záľuby. Vtedy som povedal: Hľa, idem - v záhlaví knihy je napísané o mne -, aby som činil, ó, Bože, tvoju vôľu“ ... „potom riekol: Hľa, idem činiť, ó, Bože, tvoju vôľu“ ... „v ktorej vôli sme posvätení donesenou obeťou tela Ježiša Krista, raz navždy“ (Židom 10:5–10).

Bol poslušný stať sa človekom, posledným Adamom, aby sa ponížil, vzal ľudské telo (1. Petra 1:20). Prišiel na túto zem, aby hriech bol potrestaný v tele („Lebo to, čo bolo nemožné zákonu, nakoľko bol slabý skrze telo, to vykonal Boh pošlúc svojho Syna v podobnosti tela hriechu a príčinou hriechu a odsúdil hriech v tele“, Rímskym 8:3), aby sňal hriechy sveta („Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!“, Ján 1:29).

Poslušnosť Ježiša vidíme počas celej jeho zemskej existencie. Ani raz nezhrešil, dokonale poslúchal svojho Otca, ktorý je v nebesiach. Hovoril len Otcove slová. Činil len skutky svojho Otca (Ján 8:29). Svojím telesným bytím dokonale vyjadril a zjavil Otca (Ján 1:18). Ježiš bol poslušný až po smrť na kríži: „a súc v spôsobe nájdený ako človek ponížil sa stanúc sa poslušným až po smrť, a to po smrť kríža“ (Filipským 2:8).

Boží Syn, Ježiš Kristus, prišiel na túto zem v ľudskom tele, aby ako človek bez hriechu podstúpil smrť za hriech a vykúpil svoj ľud z jeho hriechov (Matúš 1:21). Ako druhý a posledný človek (druhý Adam) odčinil svojou poslušnosťou neposlušnosť prvého človeka (Adama). Obstál v skúške, keď ho satan pokúšal na púšti (Matúš 4:1–11). Dokonale naplnil Boží zákon vlastným životom („Nedomnievajte sa, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov: neprišiel som zrušiť, ale naplniť“, Matúš 5:17). Tým, že Pán Ježiš svojou poslušnosťou naplnil celú požiadavku Božieho zákona, zástupne každého veriaceho oslobodil od zlorečenia zákona („Lebo koniec zákona je Kristus na spravodlivosť každému veriacemu“, Rímskym 10:4; „Kristus nás vykúpil spod zlorečenia zákona tým, že sám sa stal za nás zlorečenstvom, lebo je napísané: Zlorečený každý, kto visí na dreve“, Galatským 3:13). Len vďaka Ježišovej poslušnosti už nie sme pod zákonom, ale pod milosťou („Nasledovne, moji bratia, aj vy ste usmrtení zákonu skrze telo Kristovo, aby ste boli vlastníctvom inému, tomu, ktorý to vstal z mŕtvych, aby sme niesli ovocie Bohu“, Rímskym 7:4). Tak ako Adamova neposlušnosť priniesla odsúdenie všetkým ľuďom, tak Kristova poslušnosť priniesla omilostenie od trestu za hriech všetkým, ktorí v Neho uverili ako Spasiteľa.

Poslušnosť Ježiša ako základ pre naše posvätenie

Skrze Krista sme sa stali nielen spravodliví, ale aj svätí (Židom 10). Skrze Krista k nám teraz prúdi Boží život, ktorý nás zvnútra premieňa. Tak, ako Adamova neposlušnosť priniesla prekliatie, tak Kristova poslušnosť priniesla požehnanie pre všetkých, ktorí veria v Jeho meno (Skutky 4:12). Keď sme v Kristovi, skrze vieru v evanjelium ukrižovaného a vzkrieseného Syna človeka, sme zmierení s Bohom a môžeme sa k Bohu blížiť (Rímskym 5:1). Sme oslobodení od hriechu (Rímskym 6). Máme z toho úžitok: posvätenie, a istý koniec – večný život (Rímskym 6:22). Teraz už dokážeme slúžiť Bohu a neotročiť hriechu. Teraz sa už dokážeme posväcovať. Teraz už môže byť náš celoživotný program kráčania po úzkej ceste a pripodobňovanie sa Kristovi napĺňaný a realizovaný.

Naša poslušnosť

Aby sme boli spasení, musíme byť vo viere poslušní Ježišovi Kristovi: „Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života, ale hnev Boží zostáva na ňom“ (Ján 3:36). To znamená, že máme veriť v Krista ako jediného Spasiteľa, veriť všetkému, čo Božie slovo učí o ceste spasenia a spoliehať sa len na to. V tomto zmysle poslúchať Syna znamená v prvom rade veriť podľa Božieho slova (podľa učenia Pána Ježiša a učenia apoštolov, ktoré im Pán Ježiš odovzdal). Syn Boží je Slovo, to Slovo je Boh, a to Slovo sa stalo telom a prišlo medzi ľudí zjaviť Božiu slávu a priniesť ľuďom poznanie pravdy (Ján 1). Ježiš je cesta i pravda i život (Ján 14:6). Inej pravdy a inej cesty niet. Pridať k tejto pravde akékoľvek ľudské podanie alebo prídavky, znamená neposlúchať Božieho Syna. Musíme byť poslušní v otázke viery („A slovo Božie rástlo, a počet učeníkov sa množil v Jeruzaleme veľmi. I veľký zástup kňazov bol poslušný viere“, Skutky 6:7). My pohanovia sme dostali milosť cieľom poslušnosti viery („skrze ktorého sme dostali milosť a apoštolstvo cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi za jeho meno“, Rímskym 1:5; „Lebo by som sa neopovážal vraviť niečo o tom, čo by nebol skrze mňa vykonal Kristus cieľom poslušnosti pohanov, slovom i skutkom“, Rímskym 15:18; „ale zjaveného teraz a oznámeného skrze prorocké písma podľa nariadenia večného Boha cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi“, Rímskym 16:26;

„ktorí boríme úmysly a každú vysokosť, ktorá sa povyšuje proti známosti Božej, a zajímame v plen každú myseľ do poslušnosti Krista“, 2. Korinským 10:5; „Ó, nerozumní Galaťania, kto vás tak ománil, aby ste neboli poslušní pravde, ktorým bol Ježiš Kristus prv napísaný pred očami ako medzi vami ukrižovaný?“, Galatským 3:1).

Z viery pramení poslušnosť viery, poslušnosť Božej vôli, aj v rovine nášho každodenného života. Vďaka daru Ducha a novému narodeniu, vďaka tomu, že Boh premenil naše srdcia, že Ježiš nás oslobodil od hriechu, môžeme žiť a žijeme nový život, ktorého zavŕšením bude večný život po vzkriesení z mŕtvych. Náš život má charakterizovať poslušnosť („Lebo na to som aj písal, aby som poznal vašu dokázanosť, či ste poslušní ku všetkému“, 2. Korinským 2:9). Boží Duch nás vedie k poslušnosti („vyvoleným podľa predzvedenia Boha Otca v posvätení Ducha k poslušnosti a k pokropeniu krvou Ježiša Krista: milosť vám a pokoj nech sa rozmnoží!“, 1. Petrov 1:2). Božia vôľa pre život ospravedlnených skrze Krista je posvätenie („Lebo to je vôľa Božia - vaše posvätenie, ...“, 1. Tesalonickým 4:3). Náš nový život má byť opakom toho starého („Ako poslušné deti, neprispôsobujúc sa drevnejším v svojej nevedomosti žiadostiam“, 1. Petrov 1:14; „A tak očistiť svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca“, 1. Petrov 1:22).

Naša poslušnosť, teda to, koho poslúchame, poukazuje na náš stav. Nech nám Pán dá milosť, a zmocňuje nás svojím Duchom, byť poslušnými deťmi Otca.

„Či nevíete, že komu sa vydávate za sluhov cieľom poslušnosti, že ste sluhami toho, koho poslúchate - buď sluhami hriechu na smrť buď sluhami poslušnosti na spravodlivosť?“
Rímskym 6:16